

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1874/2023
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Jugofrigo Соор ДОО Мачкат, чији је пуномоћник Драгана Љубојевић, адвокат у ..., против туженог Предузеће за изградњу, трговину и услуге Krunix ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Жика Суботин, адвокат у ..., ради исплате, вредност предмета спора 2.003.868,08 динара, одлучујући о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 177/23 од 18.05.2023. године, у седници већа одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 177/23 од 18.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 177/23 од 18.05.2023. године, као недозвољена.

Образложење

Привредни суд у Новом Саду је донео пресуду 12П 616/2022 дана 12.10.2022. године којом је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 458.098,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно наведене износе од одређених датума до исплате, како је наведено у првом ставу у изреци и обавезао тужиоца да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 13.823,00 динара, у другом ставу изреке, док је одбио тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од одређених датума до исплате у трећем ставу изреке, и у четвртном ставу изреке укинуо решење о извршењу Привредног суда у Новом Саду број Ив 346/22 од 24.03.2022. године.

Привредни апелациони суд је донео пресуду 11Пж 177/23 дана 18.05.2023. године, којом је одбио као неосновану жалбу тужиоца и жалбу туженог и потврдио пресуду Привредног суда у Новом Саду 12П 616/2022 од 12.10.2022. године, те одбио као неоснован захтеве тужиоца и туженог за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену посебну ревизију, позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, којом пресуду побија у целости због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 10/2023 – др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) (став 1.), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни суд је испитао разлоге ревизије и закључио да нису испуњени услови за посебну ревизију предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тужбеног захтева је новчано потраживање на име цене за испоручену робу од стране тужиоца туженом по рачунима – отпремницама који су доспели за плаћање почев од 14.05.2018. године па закључно са 19.10.2019. године, по уговору о продаји. Међу парничним стрнкама је спорно право тужиоца да тражи наплату потраживања имајући у виду изјављени приговор застарелости потраживања. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев у делу за који су судови закључили да је потраживање застарело, ценећи и садржину ИОС образаца које су странке потписале 31.10.2018. године, 31.10.2019. године и 31.10.2020. године. У ревизији тужилац оспорава правилност оцене садржине ИОС образаца и правилност утврђеног чињеничног стања о томе која потраживања тужиоца је тужени признао потписивањем извода отворених ставки. Према таквој садржини посебне ревизије и разлозима на којима је заснована правноснажна пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев, произилази да се ревизијом побија правилност оцене доказа што је у домену примене правила парничног поступка и правилност утврђеног чињеничног стања, што су разлози због којих се не може изјавити посебна ревизија. Према разлозима пресуђења, у конкретном случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности странака, уједначавања судске праксе нити за новим тумачењем права.

То су разлози због којих је Врховни суд одлучио у првом ставу изреке овог решења.

Правноснажна пресуда је донета у поступку у спору мале вредности, из одредбе члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, у којим поступцима према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена. Због тога је Врховни суд у другом ставу изреке овог решења одбацио ревизију као недозвољену, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић